

Č.j.: VS-2424/835.3/2-2011

V Praze dne 5. března 2013

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou podal státní občan Alžírsko, trvale bytem., podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbytování státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů,

takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Výše jmenovaný podal dne 14.9.2012 prostřednictvím Krajského úřadu Jihočeského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Ministerstvo vnitra České republiky následně zahájilo dne 9.10.2012 o žádosti správní řízení. Žadatel má povolen v České republice trvalý pobyt od 11.6.1998 za účelem sloučení s občanem České republiky (manželkou). Žadatel uzavřel dne 24.4.1998 manželství se státní občankou České republiky, Z manželství se narodily dvě děti,

..... a
....., obě státní občanky České republiky po matce. Žadatel je státní občan Alžírsko.

Ministerstvo vnitra žadatele v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), usnesením ze dne 17.12.2012 informovalo, že zahájilo dne 9.10.2012 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbytování státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. Dále byl žadatel poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byl žadatel vyzván, aby ve stanovené lhůtě, tj. do 15.2.2013, doručil na Ministerstvo vnitra doklady nezbytné k prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky a pro zjištění skutečného stavu věci. Citované usnesení převzal žadatel dne 20.12.2012, požadované doklady byly doručeny na Ministerstvo vnitra ve stanovené lhůtě.

Žadatel založil do svého státoobčanského spisu fotokopie datových stran cestovního pasu Alžírsko č. 02636934, který byl vydán dne 21.1.2010 s platností do 20.1.2015. Ke svým cestám do zahraničí za posledních pět let ke dni podání žádosti žadatel uvedl, že v období od 13.3.2008 do 19.7.2008 vypomáhal svému bratřovi s provozem pizzerie v Paříži (Francie), v období od 31.8.2010 do 13.9.2010 navštívil Alžírsko (návštěva příbuzných) a v květnu 2012 podnikl jednodenní výlet do Vídně (Rakousko). Dále žadatel uvedl, že od dubna 2010 dosud podniká krátkodobé pracovní cesty na Slovensko, konkrétně do, kde má jeho zaměstnavatel, obchodní společnost a.s., skladovací prostory.

Žadatel je pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Územní pracoviště České Budějovice, (dále jen „zdravotní pojišťovna“). Žadatel doložil potvrzení zdravotní pojišťovny ze dne 29.1.2013, v němž je uvedeno, že je evidován jako plátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění, a to v kategorii „zaměstnanec“ a ke dni 29.1.2013 nemá evidován žádný splatný nedoplatek pojistného ani penále. Dále doložil informace o pojištění s výpisem za období od 1.3.1997 do 29.1.2013, tzv. registrační údaje, a vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 11.6.1998 do 29.1.2013. Z předložených dokladů vyplývá, že žadatel nehradil zdravotní pojištění vždy včas a v předepsané výši, a to v obdobích, kdy byl samoplátcem a měl tak sám povinnosti platit veřejné zdravotní pojištění. Žadatel nehradil zálohy pojistného dlouhodobě, tj. v letech 1998 až 2002 a 2007 až 2009, a nepřispíval tak do fondů, ze kterých je na základě principu solidarity hrazena zdravotní péče poskytovaná všem obyvatelům České republiky. Žadatel tím opakovaně porušoval právní řád České republiky, konkrétně zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, které stanoví jedny ze základních povinností každé osoby s trvalým pobytem v České republice na úseku veřejného zdravotního pojištění, v důsledku čehož mu vznikl dluh na pojistném na veřejné zdravotní pojištění a penále. Žadatel měl na svém osobním účtu ke konci roku 1998 nedoplatek pojistného ve výši 220 Kč, ke dni 8.3.2002 nedoplatek ve výši 4 632 Kč, ke dni 8.9.2008 nedoplatek ve výši 7 560 Kč a ještě ke dni 1.1.2010 měl na svém osobním účtu nedoplatek ve výši 4 460 Kč, který byl uhrazen teprve dne 16.6.2010, tj. se zpožděním 166 dní. V důsledku nesprávného placení zdravotního pojištění bylo žadateli předepsáno sankční penále, a to za rok 1998 ve výši 131,16 Kč, za rok 2001 ve výši 152,97 Kč, za rok 2002 ve výši 906,01 Kč, za rok 2008 ve výši 788,85 Kč, za rok 2009 ve výši 690,35 Kč a za rok 2010 ve výši 370,18 Kč. Penále v souhrnné výši 1 853 Kč uhradil žadatel dne 16.6.2010.

Na základě výše uvedeného žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. že „plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky“. Žadatel požádal o prominutí podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. K tomu sdělil, že v obdobích, kdy nehradil veřejné zdravotní pojištění, nedisponoval vlastními finančními prostředky, byl zcela závislý na své manželce, kterou nechtěl zatěžovat svými nedoplatky pojistného. Nedoplatky pojistného včetně penále zaplatil; v případě penále žadatel nežádal o jeho prominutí, ačkoliv mu to bylo zdravotní pojišťovnou doporučeno.

Ministerstvo vnitra může v případech hodných zvláštního zřetele prominout podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a to dle ustanovení § 11 odst. 4 téhož zákona.

Žadatel uvedl, že na území České republiky přicestoval dne 21.9.1994. V červenci 1995 nastoupil jako pomocná síla v kuchyni restaurace v Praze, poté do roku 1998 prodával pizzu na Václavském náměstí v Praze a pracoval jako barman v restauraci. V letech 1998 – 2000 prodával textil v obchodní společnosti Czech Republic, spol. s r.o. Poté měl několik krátkodobých zaměstnání, kdy pracoval převážně jako číšník. V lednu 2003 odcestoval se svou manželkou do Japonska. Manželka žadatele zde byla na univerzitě v Kobe na stáži a žadatel ji doprovázel. Žadatel strávil se svou manželkou v Japonsku cca 38 měsíců. Uvedl, že poznával kulturní zvyky země a příležitostně pracoval jako učitel francouzštiny nebo rozdával reklamní letáky pro školu, ve které učil. V létě roku 2006 se žadatel se svou manželkou přestěhoval z Japonska do Velké Británie, kde žadatel pobýval do června 2007. Od července 2007 do března 2008 žil žadatel v České republice,

jeho manželka ještě byla na stáži na londýnské univerzitě Queen Mary. Žadatel pobýval od března 2008 do července 2008 u svého bratra ve Francii, kde mu pomáhal s provozem pizzerie. V souvislosti se zahraničními pobyty žadatele je nutné připomenout ustanovení zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kdy cizinec, kterému byl vydán průkaz o povolení k trvalému pobytu, je povinen hlásit změnu pobytu na území do 30 pracovních dnů ode dne změny ministerstvu. Povinnost se na cizince vztahuje, pokud předpokládaná změna místa pobytu bude delší než 180 dnů. Podle ustanovení § 157 odst. 1 písm. r) téhož zákona se cizinec dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost hlásit místo pobytu na území nebo jeho změnu a dle ustanovení § 157 odst. 2 téhož zákona lze za tento přestupek uložit pokutu do 3 000 Kč.

Žadatel pracuje od 11.5.2009 na dobu neurčitou jako vedoucí prodejny u obchodní společnosti Kenvelo Holding a.s. Jeho zaměstnavatel potvrdil, že s žadatelem není jednáno o ukončení pracovního poměru a ani není ve výpovědní době. Jeho průměrný měsíční čistý příjem činí 27 197 Kč. Žadatel doložil do spisu potvrzení Finančního úřadu v Českých Budějovicích, elektronicky podepsáno dne 10.9.2012, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 7.9.2012 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči územním finančním orgánům České republiky, a potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení České Budějovice ze dne 11.9.2012, v němž je uvedeno, že žadatel nepodniká jako osoba samostatně výdělečně činná a tudíž není plátcem pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Ke své podnikatelské činnosti žadatel uvedl, že na území České republiky v minulosti nikdy fakticky nepodnikal, po příjezdu do České republiky si vyřídil živnostenský list za účelem legalizace pobytu v České republice. Žadateli také vzniklo dnem 16.5.2011 živnostenské oprávnění na předmět podnikání „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, a to v oborech činnosti „Velkoobchod a maloobchod“, „Ubytovací služby“, „Realitní činnost, správa a údržba nemovitostí“, „Reklamní činnost, marketing, mediální zastoupení“, „Překladatelská a tlumočnická činnost“, „Provozování cestovní agentury a průvodcovská činnost v oblasti cestovního ruchu“ a „Mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů; školení, včetně lektorské činnosti“. Do spisu doložil příznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2011, přičemž strany 2 až 4 daňového příznání neobsahují žádné vyplněné údaje, kromě data a podpisu žadatele na straně č. 4. Žadatel uvedl, že měl rovněž účast v obchodní společnosti [redacted] s.r.o. Tato obchodní společnost byla založena v roce 1995, předmětem jejího podnikání byla „Koupě zboží za účelem jeho prodeje a prodej“. Obchodní společnost ukončila činnost v režimu živnostenského zákona, a to dnem 16.2.2002.

Žadatel bydlí se svou manželkou a dětmi v družstevním bytě o velikosti 3+1. Při podání předchozí žádosti o udělení státního občanství České republiky na Krajském úřadě Jihočeského kraje dne 8.9.2011 žadatel vysvětlil rozdílnou adresu svého trvalého bydliště od adresy trvalého bydliště manželky a dcer. Fakticky rodina žije společně v bytě, kde je k trvalému pobytu hlášena manželka a děti ([redacted] České Budějovice). Byt, kde má trvalý pobyt žadatel ([redacted]), obývali manželé před narozením dětí, později ve stejném domě zakoupili druhý větší byt, v němž nyní celá rodina bydlí.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům:

Žadatel splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice ke dni podání žádosti, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním

občanství. Trvalý pobyt na území České republiky má žadatel povolen od 11.6.1998 za účelem sloučení se svou manželkou, státní občankou České republiky, žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána prostřednictvím Krajského úřadu Jihočeského kraje dne 14.9.2012. Z předložených dokladů je patrné, že na území České republiky převážně zdržuje, byť v určitých obdobích žil se svou manželkou nebo sám v zahraničí.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 10.10.2012 výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, v němž nejsou žádné informace o odsouzení žadatele. Žadatel tak splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. „že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin“.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadatelem proveden dne 14.9.2012 před Krajským úřadem Jihočeského kraje v Českých Budějovicích v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatel znalost českého jazyka prokázal a splnil tak i další podmínku k udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství.

Žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázal, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyl své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyl. Žadatel požádal o prominutí této podmínky, tj. předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství. Žadatel doložil do svého státoobčanského spisu potvrzení Velvyslanectví Alžírské demokratické a lidové republiky v Praze ze dne 31.8.2012, ve kterém je uvedeno, že jelikož je alžírského původu (otec je státní občan Alžírska), nemůže být v jeho případě ztráta alžírského občanství vyslovena.

Ministerstvo vnitra může prominout podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. podmínku v podobě pozbytí dosavadního státního občanství, nejde-li o bezdomovce nebo osobu s přiznaným postavením uprchlíka, za současného splnění několika předpokladů, podle kterých je třeba, aby žadatel měl trvalý pobyt na území České republiky, přičemž trvalý pobyt je základním předpokladem pro podání žádosti o udělení státního občanství České republiky, dále aby se na území České republiky oprávněně zdržoval po dobu nejméně 5 let, přičemž tento požadavek je v souladu s mezinárodněprávní úpravou na úseku státního občanství, která požaduje k nabytí občanství nejen legální evidenční, ale i faktický pobyt na území státu, jehož občanství chce žadatel nabýt, měl skutečný vztah k České republice, přičemž tento požadavek, jakož i jeho prokazování, je vysoce individuální a v obecné rovině lze pouze konstatovat, že záleží na tom, zda je dosavadní pobyt žadatele na území České republiky založen na přímé vazbě či kvalitním spojení, které je možné vyvodit například z jeho pracovní, rodinné či sociální integrace. Vedle těchto předpokladů je potom třeba splnit ještě některý z pěti dalších důvodů, které se váží již přímo k samotnému pozbytí dosavadního státního občanství; jedná se o to, že právní předpisy státu, jehož je žadatel státním občanem, neumožňují či neznají propuštění ze státního svazku nebo tento stát odmítá o propuštění ze státního svazku vydat doklad; jeho propuštění ze státního svazku je spojeno s nepřiměřenými správními poplatky či jinými v demokratickém státě nepřijatelnými podmínkami; podáním žádosti o propuštění ze státního svazku by žadatel mohl vystavit sebe nebo osoby blízké pronásledování z důvodů rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro politické přesvědčení; udělení státního občanství České republiky by bylo významným přínosem pro Českou

republiku zejména z hlediska vědeckého, společenského, kulturního či sportovního, nebo pozbyl v minulosti státní občanství Československé republiky nebo České a Slovenské Federativní Republiky nebo České republiky, pokud nejde o žadatele, který je státním občanem Slovenské republiky (§ 11 odst. 2 písm. a) až e) zákona o státním občanství).

Dle ustanovení § 11 odst. 3 zákona o státním občanství, může Ministerstvo vnitra výše citovanou podmínku rovněž prominout žadateli, který má v České republice povolen trvalý pobyt po dobu nejméně 5 let, má skutečný vztah k České republice a oprávněně se zdržuje na jejím území po dobu nejméně 20 let.

Ministerstvo vnitra by mohlo žadatelí tuto podmínku prominout, a to s ohledem na ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona o státním občanství, tj. „že právní předpisy státu, jehož je státním občanem, neumožňují jeho propuštění ze státního svazku nebo tento stát odmítá o jeho propuštění ze státního svazku vydat doklad“. Ministerstvo vnitra však s ohledem na níže uvedené žádosti nevyhovělo a tuto podmínku žadateli neprominulo (a to z důvodu, že žadatel porušením předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění nenaplnil skutečný vztah k České republice, jak to vyžaduje ustanovení § 11 odst. 2 zákona o státním občanství).

Žadatel totiž nesplňuje ani podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť na základě podkladů doložených v průběhu správního řízení bylo prokázáno, že měl nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, které navíc uhradil s velkým zpožděním. Žadatel tedy dlouhodobě a soustavně porušoval své povinnosti vyplývající mu ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, tj. ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a ze zákona č. 592/1992 Sb., o pojištění na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. K neplnění povinností ze strany žadatele na úseku veřejného zdravotního pojištění docházelo v letech 1998 až 2002 a 2007 až 2009; žadatel měl ještě ke dni 10.4.2010 nedoplatek pojistného ve výši 4460 Kč a penále ve výši 1703 Kč.

Ministerstvo vnitra může v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout splnění uvedené podmínky z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra této možnosti nevyužilo a neprominulo žadateli splnění výše uvedené podmínky z důvodů hodných zvláštního zřetele, které v případě žadatele nebyly shledány. Žadatel dlouhodobě porušoval předpisy upravující veřejné zdravotní pojištění. S ohledem na tuto skutečnost má Ministerstvo vnitra za to, že je třeba v delším časovém období ověřit, zda žadatel bude dobrovolně a řádně, tedy ve stanovené výši a lhůtě, plnit povinnosti vyplývající mu ze zvláštních předpisů. Námitku žadatele týkající se nedostatku finančních prostředků ke splnění jeho povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění nelze v žádném případě brát v potaz. Žadatel uzavřel dne 24.4.1998 manželství se státní občankou České republiky; z této skutečnosti vyplývá, že v případě, že neměl žádné finanční prostředky k placení záloh pojistného na veřejné zdravotní pojištění, mohla a měla jeho zákonné povinnosti na tomto úseku plnit jeho manželka. Ze zákona o rodině totiž vyplývá vzájemná vyživovací povinnost manželů; manželství je založeno na vzájemné pomoci manželů, což vyplývá i ze slibu, který při uzavření manželství manželé skládají. Žadatel a jeho manželka v té době ještě také neměli žádné další vyživovací povinnosti; děti se žadatelům narodily dne a dne Rovněž ze státoobčanského spisu nevyplývá, že by rodina žadatele trpěla nedostatkem finančních prostředků. Žadatel s manželkou pobýval několik let v zahraničí, přičemž příjem jeho manželky činil více než je průměrná hrubá měsíční mzda v České republice. Nepochybně i v tomto správním řízení musel převážít veřejný zájem na naplnění veřejného fondu zdravotního pojištění, které je založeno na solidárním systému příjmů a výdajů nad soukromým zájmem žadatele, který finanční

prostředky využíval k soukromým účelům, nikoliv k zajištění plnění svých povinností vyplývajících z předpisů zdravotního pojištění. S ohledem na tyto skutečnosti má Ministerstvo vnitra za to, že je třeba v delším časovém horizontu ověřit, zda žadatel bude řádně plnit povinnosti vyplývající mu ze zvláštních předpisů, které upravují veřejné zdravotní pojištění, aby se nesprávný postup žadatele neopakoval. Ministerstvo vnitra po zhodnocení všech důkazů provedených ve správním řízení, a po zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí, neshledalo žádný důvod hodný zvláštního zřetele, na základě kterého by bylo možné žadateli prominout splnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Státní občanství je definováno jako trvalý svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je dána plnou integrací takové osoby ve společnosti. Tato integrace je charakterizována vazbami rodinnými, sociálními, pracovními a v neposlední řadě i dodržováním právního řádu státu, jehož státní občanství chce taková osoba získat. V případě žadatele však Ministerstvo vnitra neshledalo skutečnosti prokazující jeho plnou integraci v České republice, zejména pokud jde o dodržování právních předpisů České republiky. Žadatel žije na území České republiky již od září 1994, tj. více než 18 let. Jedná se o dostatečně dlouhou dobu na to, aby si žadatel řádně osvojil právní předpisy, které se týkají působení cizinců na jejím území. I když žadatel z téměř 18letého pobytu v České republice strávil několik let v zahraničí, kdy doprovázel svou manželku, nic to nemění na tom, že žadatel neměl žádný problém osvojit si právní předpisy země, o jejíž státní občanství nyní žádá. Navíc měl velkou oporu ve své manželce, u níž, coby vysokoškolsky vzdělané státní občanky České republiky, lze znalost úpravy na úseku veřejného zdravotního pojištění předpokládat.

Předchozí žádost žadatele o udělení státního občanství České republiky byla na Ministerstvo vnitra doručena dne 11.10.2011. Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10.1.2012 č.j. VS-2424/53/2-2011, jimž nebylo vyhověno žádosti žadatele o udělení státního občanství České republiky, byl podán rozklad. Rozhodnutím ministra vnitra ze dne 3.5.2012 č.j. MV-25008-4/VS-2012 byl rozklad žadatele zamítnut; rozhodnutí ministra vnitra nabylo právní moci dne 18.5.2012. Novou žádost o udělení státního občanství České republiky si podal žadatel již dne 14.9.2012, tj. necelé čtyři měsíce poté, kdy rozhodnutí ministra vnitra ve věci nabylo právní moci. Tato velmi krátká doba neopravňuje Ministerstvo vnitra k přijetí závěru, že žadatel bude i v budoucnu plnit dobrovolně a včas své povinnosti, které mu vyplývají z právních předpisů České republiky.

Vzhledem k tomu, že žadatel nespĺňuje podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) a písm. e) zákona o státním občanství, a splnění těchto podmínek mu nebylo prominuto, Ministerstvo vnitra rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovu vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Oldřich Pejs

JUDr. Oldřich Pejs
referent společné státní správy a samosprávy